

عنوان مقاله:

بررسی تلفیق کودهای شیمیایی و بیولوژیکی و مدیریت بقایای گیاهی بر عملکرد و اجزای عملکرد گندم (*Triticum aestivum*. L) در اهواز

محل انتشار:

اولین همایش ملی مهندسی و مدیریت کشاورزی، محیط زیست و منابع طبیعی پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فاطمه مهدی فرد - دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات خوزستان، اهواز

امیر آینه بند - عضو هیئت علمی گروه اکولوژی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز

مجتبی علوی فاضل - عضو هیئت علمی گروه زراعت دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات خوزستان، اهواز

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی تلفیق کودهای شیمیایی و بیولوژیکی و مدیریت بقایای گیاهی بر عملکرد و اجزای عملکرد گندم، آزمایشی در سال زراعی 1390-1391 بصورت آزمایش کرت های یک بار خرد شده در قالب طرح بلوک های کامل تصافی با سه تکرار در اهواز اجرا شد. بقایای گیاهی به عنوان فاکتور اصلی شامل 5 سطح می باشد: R1 بدون بقایای گیاهی، R2 سوزاندن 20% بقایای گیاهی، R3 سوزاندن 40% بقایای گیاهی، R4 مخلوط کردن 20% بقایای گیاهی، R5 مخلوط کردن 40% بقایای گیاهی. و فاکتور فرعی، فاکتور فرعی مدیریت کود در 3 سطح بوده که عبارتند از: N1 100% کود شیمیایی، N2 50% کود شیمیایی نیتروژن، N3 100% کود بیولوژیکی کودهای بیولوژیکی مورد استفاده در این طرح عبارتند از: کود بیولوژیکی بارور 2، کود بیولوژیکی نیتروپلاس و کود شیمیایی آلکان می باشد. نتایج نشان داد که تیمارهای آزمایش اثر معنی داری بر عملکرد و اجزاء عملکرد گندم ایجاد نمودند. تلفیق کودهای شیمیایی و کودهای بیولوژیکی به لحاظ کمی عملکرد بالاتری نسبت به کاربری کودهای شیمیایی دارا بود. بیشترین عملکرد دانه در روش تلفیقی 50% کود شیمیایی به همراه کود بیولوژیکی بدست آمد و کمترین عملکرد دانه نیز در روش صرفاً کود بیولوژیکی حاصل شد. همچنین بیشترین تعداد سنبله، طول سنبله و وزن هزار دانه مربوط به کاربرد 100% کود بیولوژیک بوده است، بررسی ها نشان داد که در تیمار مدیریت بقایای گیاهی روش R1 (بدون بقایای گیاهی) بیشترین (7/16) و روش 40% (R5 بقایای گیاهی مخلوط) کمترین (6/36) عملکرد دانه در گندم را تولید کردند. با توجه به نتایج این آزمایش مشخص شد بیشترین (8/1) و کمترین (4/50) عملکرد دانه گندم به ترتیب در روش RIN2 (بدون بقایای گیاهی، 50% کود شیمیایی و 50% کود بیولوژیکی) و (40% R5N3 بقایای گیاهی مخلوط و فقط کود بیولوژیکی) بدست آمده است. بنابراین حذف کامل کود نیتروژن معدنی و استفاده از بقایای گیاهی به لحاظ کمی مطلوب نبود. بنابراین روش های تلفیقی کاربرد کود بیولوژیکی و شیمیایی بدون بقایای گیاهی ضمن کاهش کمیت کود نیتروژن مصرفی، هم از دیدگاه زراعی و هم از دیدگاه زراعی و هم از دیدگاه اکولوژیکی شرایط مطلوبی را در اکوسیستم گندم فراهم خواهد کرد.

کلمات کلیدی:

کودهای بیولوژیکی، مدیریت تلفیقی کود، بقایای گیاهی، عملکرد دانه، اجزای عملکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/253397>

